

Lekcja 2

Witam Cię, Panie Boże, w mojej grupie

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- ukazanie zajęć z religii jako wyjątkowego spotkania z Panem Bogiem;
- budzenie potrzeby kontaktu z Panem Bogiem.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Dziecko:

- wyjaśnia, że religia to spotkanie z Panem Bogiem;
- podaje różnice pomiędzy religią a innymi zajęciami w przedszkolu/szkole;
- uzasadnia potrzebę pogłębiania wiedzy o Panu Bogu;
- własnymi słowami zwraca się do Pana Boga podczas zajęć z religii.

Metody

zabawa *Wesołe podskoki*, rozmowa kierowana, praca z podręcznikiem, lektura Biblii, zabawa *Zmęczony pajac*.

Środki dydaktyczne

kartoniki z kreskami, podręcznik, kredki, biały obrus, świece.

Propozycja realizacji

I. Wprowadzenie

1. Wspólne przygotowanie stołu.
2. Modlitwa piosenką z poprzednich zajęć: *Będę wielbił Cię*.

3. Zabawa *Wesołe podskoki*. Dzieci wesoło biegają po sali. Na sygnał nauczyciela zatrzymują się i patrzą w jego stronę. Nauczyciel pokazuje kartonik z kreskami. W zależności od tego, ile jest kresek na kartoniku (od 1 do 5), dzieci tyle razy podskakują.

II. Rozwinięcie

1. Rozmowa kierowana – dzieci zastanawiają się, kto o nich myśli, gdy są na zajęciach, wymieniają te osoby. Mówią także o kim lub o czym myślą, gdy są poza domem.
2. Praca z podręcznikiem – dzieci oglądają ilustracje w podręczniku. Nauczyciel, nawiązując do ilustracji, pyta, jakie rodzaje aktywności dzieci lubią i dlaczego. Zwraca uwagę na obecność Pana Boga, który nieustannie towarzyszy dzieciom.
3. Lektura Biblii – Mt 28, 20. Rozmowa na temat usłyszanego zdania.
4. Zabawa *Zmęczony pajac*. Dzieci stoją w kole. Naśladują zmęczonego pajaca: głowa zwisa luźno, ręce poruszają się w różnych kierunkach. Na sygnał nauczyciela dzieci prostują się i wykonują skoki pajaca.
5. Praca z podręcznikiem – dzieci rysują swoje ulubione zajęcia.

III. Zakończenie

1. Prośba do dzieci (nauczyciel przekazuje informacje również rodzicom), aby na następne zajęcia przyniosły zdjęcia swojej rodziny.
2. Piosenka *Bo nikt nie ma z nas tego, co mamy razem*.

*Bo nikt nie ma z nas
tego, co mamy razem.
Każdy wnosi ze sobą to, co ma najlepszego.
Zatem, aby wszystko mieć,
potrzebujemy siebie razem.
Bracie, siostro, ręka w rękę razem idź.*

Źródło: <http://spiewnikreligijny.pl> (dostęp: 13.07.2017).

Źródło: <https://www.youtube.com/watch?v=lbpl9jeBef8> (dostęp: 13.07.2017).